

עמ"י 3170/02/14 - גל שקד שוקרון, אופיר חסין נגד משטרת ישראל - תחנת באר-שבע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

03 פברואר 2014

עמ"י 3170-02-14 שקד שוקרון(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררים
1. גל שקד שוקרון (עצור)
2. אופיר חסין (עצור)
נגד
המשיבה
משטרת ישראל - תחנת באר-שבע

נוכחים:

העורר 1 בעצמו וב"כ עו"ד בן לולו

העורר 2 בעצמו וב"כ עו"ד אסולין

נציג המשטרה - רס"ב שמואל שמואל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ראשית יש לומר כי ביום אתמול נדרשתי לערר שהגישו שני מעורבים אחרים אשר אין חולק כי נעצרו יחד עם העוררים שבפניי בזיקה לאירוע אשר התרחש אור ליום שישי האחרון במועדון הפורום בבאר-שבע. אין חולק כי בעניינם של שני המעורבים האחרים, ראיתי לנכון, בהחלטה שנתתי בערר שהגישו, כי מן הראוי להורות על שחרורם מאחר ועל פי התרשמותי, אין בחומר החקירה אשר נוסף בשלב שלאחר מעצרו הראשון שנועד להיות ביום 31.1.14 כדי לבסס את החשד הסביר במידה אשר יכולה היתה להצדיק את המשך היותם נתונים במעצר.

העוררים שבפניי, הגישו הבוקר ערר, המכוון אף הוא כנגד ההחלטה מיום אתמול, על פיה הורה בית משפט קמא על

עמוד 1

המשך מעצרו עד ליום 4.2.14 עד השעה 13:30.

בפתח תשובתו לערר, ציין ב"כ המשיבה, כי יש לראות טעם נפגם בכך שהעוררים שבפניי, לא ראו לנכון לערור על ההחלטה מיום אתמול כבר אמש בפרט, כאשר שני מעורבים אחרים הגישו ערר שאף נדון אתמול.

לדעת בא כח המשיבה, יש בכך משום ניסיון להשתמש בהחלטה שניתנה כבסיס להצדקת הערר שבפניי.

אינני סבורה כי ניתן לבוא בטרוניה עם העוררים על כי רק היום בחרו להגיש את הערר והעובדה כי שני מעורבים אחרים מימשו את זכותם לערור על ההחלטה כבר אמש, אין משמעותה כי העדר פעולה מצד העוררים שבפניי, מונע מהם את היכולת להגיש ערר ביום שלמחרת מתן ההחלטה.

אכן, בשונה מעניינם של העוררים האחרים, העוררים שבפניי, יכולים להתלות כל אחד על פי טעמו בהחלטה שניתנה בערר הנזכר, אך עיתוי הגשת הערר כשלעצמו בוודאי איננו חורץ את גורל הערר מראש.

באשר לערר לגופו - הואיל וכאמור נזדמן לי לרגל הדיון בערר אליו נדרשתי אתמול, לעיין בקפידה בחומר החקירה ניתן בהחלט לומר כי ניתן למתוח קו מבדיל ומאבחן בין העוררים האחרים לבין העוררים שבפניי, ולו מן הטעם, כי כנגד העוררים שבפניי ישנה תשתית ראייתית האוחזת זיהוי וודאי וכמעט ודאי של שני העוררים כמי שהיו מעורבים בתקיפתו של המתלונן.

באי כח העוררים, ואין לי אלא להעריכם על כך, לא ביקשו להאריך בדיבורם בסוגיית הזיהוי, יחד עם זאת, ביקשו להדגיש כי על פני הדברים, נראה, כי קדם למעשה התקיפה של המתלונן קטטה רבת משתתפים בתוככי המועדון, ברחבת הריקודים, וכי הבחירה של היחידה החוקרת לתת הדעת אך לתלונת המתלונן, מבלי לבחון האפשרות כי גם המתלונן לא טמן ידו בצלחת, ולו בשלב שטרם הותקף על ידי מי מבין העוררים, יש בה כדי ליצור עיוות ואולי אף בסיס לטענת אפליה בין העוררים לבין מעורבים אחרים באירוע הקטטה רב המשתתפים.

כאן המקום לומר, כי מחומר החקירה, ניתן בהחלט לדייק ולומר כי בשניות שקדמו לאירוע שבו הותקף המתלונן, ניכרת תכונה רבתי ברחבת הריקודים, ישנם דחיפות, התקהלות וצפיפות רבה של רוקדים במועדון אשר יחד הגבירו את חוסר הסדר ואת חוסר השליטה.

במצב דברים זה, נראה כי לא קלה דרכה של היחידה החוקרת להגיע לממצאים בדוקים וברורים על אשר ארע ברחבת הריקודים ועל כן היתה חובה כפולה ומכופלת לנסות ולהיבנות מהתיעוד כפי שקיים באותו מועדון ולא בכדי הורה בית משפט קמא, כבר ביום 31.1.14 כי על משטרת ישראל לתפוס את המצלמות ולעבור על סרטי הצילום. בפועל לפחות על פי תיק החקירה, סרטי הצילום הובאו על ידי נציג של בעלי המועדון, והוא זה שבחר את הקטעים מהמצלמות שהוא סבור, שניתן היה באמצעותם לראות את אשר ארע ברחבת הריקודים.

אין חולק, כי על פי הודעתו, השניות שקדמו לתקיפת המתלונן, לא זכו להיות מונצחות בסרטי האבטחה וכי בשל סוגיות

של תאורה ברחבת הריקודים הרלוונטית, לא ניתן להיבנות מהמתועד במצלמות לגבי מה שארע. לטעמי, עובדה זו אינה משרתת רק את עניינו של המתלונן ובוודאי אינה משמשת אך לחיזוק טענתו כי הותקף על ידי באי המועדון, ובכללם העוררים שבפני וניתן בהחלט לומר, כי העדר תיעוד רלוונטי, יכול גם לשמש בידי העוררים לביסוס טענתם כי ברחבה המדוברת היתה המולה רבתי, צפיפות, דוחק ודחיפות שבמהלכם ארע מה שארע.

ראוי גם לציין כי על פי חומר החקירה לא קיימת היכרות קודמת או מוקדמת בין המתלונן ובין העוררים וגם המתלונן אינו מתאר אירוע אשר יכול היה להביא להתפתחות אירועים אלימים בינו לבין העוררים.

כשזוהי תמונת הדברים, יש לחשוש כי הבחירה של המאבטחים של המועדון להרחיק מהרחבה את שני העוררים ביחד עם השניים האחרים ששחררו אמש, הכתיבה גם את מהלך החקירה במובן זה שמטרת ישראל ראתה לנכון לכונן את הזרקור לעוררים ולשניים הנוספים, מבלי לשלול את האפשרות כי תקיפתו של המתלונן נעשתה בנסיבות אחרות וכי מידת ההשתתפות של העוררים שבפני אינה כזו אשר יכולה להצדיק כדבר מובן מאליו את המשך השמתם מאחורי סורג ובריח.

יש להדגיש גם כי המדובר בעוררים שהם נטולי עבר פלילי, בחורים צעירים, נורמטיבים, אשר עד כה התנהלו בפסים חיוביים עד למאד. המדובר בחיילים בשירות סדיר, אשר בוודאי אין לומר, כי התנהגותם עד כה, יכולה לשמש הסבר להסתבכותם הנוכחית הנטענת.

בית משפט קמא שבפניו התקיים הדיון בבקשה למעצר נוסף של העוררים ראה לנכון כאמור לקבוע, כי קיימות פעולות חקירה שמחייבות הישארותם של העוררים במעצר וכי אין להעדיף את שחרורם בערובה לעת הזו.

בעניין זה אבקש לציין כי במסגרת הבקשה להארכת מעצר נוספת של שני העוררים, צויין כי עילת המעצר הינה קיומן של פעולות המחייבות מעצר לצד קיומה של מסוכנות מצד העוררים לקורבן ולציבור וכן קיומו של חשש לשיבוש הליכי חקירה..

עיינתי בדוח הסודי שהוגש לעיון בית משפט קמא ואשר סומן על ידו כ-מב/1 הכולל את פעולות החקירה שהיחידה החוקרת מבקשת להוסיף ולבצע. להבנתי ספק רב אם ניתן לומר על הפעולות הללו כי הן פעולות המחייבות המשך מעצר, ואיני רואה כל קושי לבצע את כלל פעולות החקירה, או לפחות מרביתן גם בשעה שהעוררים אינם מוחזקים עוד מאחורי סורג ובריח, זאת באשר לצרכי חקירה.

באשר לעילת המעצר שעניינה מסוכנות העוררים - כאמור, המדובר בשני בחורים צעירים, הנמצאים בעיצומו של שירות צבאי סדיר ומשמעותי, אשר הגיעו למועדון כחלק מתופעת הבילוי הרווחת אצל צעירים ובוודאי שאין לומר כי הגעתם למועדון לכשעצמה מצביעה על קיומה של מסוכנות ובאשר למסוכנות הממוקדת כלפי המתלונן, הרי כפי שצינתי לעיל, לא מתקיימת היכרות מוקדמת בין העוררים לבין המתלונן וניתן להבטיח את שלומו ובטחונו של המתלונן גם באמצעים אחרים שאינם בהכרח המשך החזקתם של העוררים מאחורי סורג ובריח.

ולבסוף - באשר לחשש מפני שיבוש הליכי חקירה - הרי שעד לשחרורם של שני העוררים מאמש, היו העוררים שבפני מוחזקים יחד עימם, ואיני רואה אפשרות לשיבוש בינם לבין עצמם, וככל שהמדובר בחשש לשיבוש, מאחר ואולי יעלה הצורך בחקירה של גורמים אחרים, הרי שאין ללמוד מתיק החקירה ואף לא מהדוח הסודי מהו הבסיס המשמעותי לאותו חשש.

העולה מהמקובץ הוא כי אמנם תיק החקירה אוחז תשתית ראייתית במידה המבססת את החשד הסביר כנגד העוררים שבפני.

יחד עם זאת, איני סבורה כי לעת הזו מאחר ומדובר בעוררים הנתונים במעצר רצוף מאז ה-31.1.14, כי נכון יהיה לומר כי גם לעת הזו הכף נוטה לעבר המשך החזקתם במעצר מאחורי סורג ובריח, על כן בדעתי לבחון האפשרות להשיג מטרת המעצר באופן אשר אינו בהכרח מתבטא בשלילת חירותם של העוררים.

ביהמ"ש יפנה אפוא לבחון את החלופות המוצעות.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר שניתנה בידי האפשרות הבלתי אמצעית להתרשם מהערבים המוצעים, ראיתי לנכון לקבוע כי בהתקיים התנאים כדלקמן, ניתן יהיה לשחרר העוררים ממעצרם.

אבקש גם לציין כי בקביעת תנאי השחרור של עוררים אלו, הבאתי בחשבון כי התשתית הראייתית בעניינם הינה משמעותית יותר לחובתם באופן לכאורי, מזו שעמדה כנגד העוררים האחרים ששחררו אמש והבדל זה, לטעמי, מצדיק גם שינוי ביחס לתנאי השחרור.

מורה אפוא כדלקמן:

ביחס לעורר מס' 1 שקד שוקרון גל -

1. עורר זה ישוחרר לבית הוריו, המתגוררים ברח' אריה בן אליעזר 3/5 באשדוד. העורר ימצא בבית

עמוד 4

הוריו, בתנאים השוללים לחלוטין את יכולתו לצאת מהבית, זולת לצורך התייצבות להליכי חקירה, על פי דרישה, כאשר יציאתו מהבית והגעתו לב"ש לצורך חקירה וחזרתו לביתו בסיום החקירה, תיעשה בליווי צמוד ומלא של אחד מהערבים.

2. כל משך הימצאותו של העורר בתנאים מגבילים אלו בתקופה אותה אקבע להלן, ילווה הוא באופן צמוד ומלא על ידי אחד מהוריו בני הזוג עמרם ואביו אביטל שקד שוקרון.

3. ייאסר על העורר ליצור קשר מכל מין וסוג שהוא עם המעורבים האחרים, ובכלל זה עם המתלונן, חברתו ואחותו של המתלונן.

4. ייאסר על האורר להגיע לתחומי העיר באר-שבע, זולת לצרכי חקירה.

תוקף המגבלות על חופש התנועה של העורר והגבלתן לתחום ביתו יהיה למשך 6 ימים מעת שחרורו.

תוקף האיסורים לעניין יצירת קשר והגעה לתחומי העיר ב"ש הינו למשך 30 יום מעת השחרור.

5. **העורר יחתום על התחייבות עצמית בסכום של 7,500 ₪.**

יופקד ערבון כספי בסך של 3,000 ₪. ותחתמנה ערבויות צד ג' של הורי העורר כל אחת בסכום של 10,000 ₪.

באשר לעורר מס' 2 - חסין אופיר:

1. זה ישוחרר לבית הוריו המתגוררים ברח' נחל ליטני 7/2 באשדוד.

2. העורר יימצא בבית הוריו השוללים לחלוטין את יכולתו לצאת מהבית, זולת לצורך התייצבות להליכי חקירה וגם אז, יעשה כן בליווי צמוד ומלא של אחד הערבים.

3. כל משך הימצאותו של העורר בתנאים מגבילים אלו בתקופה אותה אקבע להלן, ילווה הוא באופן צמוד ומלא על ידי אחד מהוריו בני הזוג עמרם ואביו אביטל שקד שוקרון.

4. ייאסר על העורר ליצור קשר מכל מין וסוג שהוא עם המעורבים האחרים, ובכלל זה עם המתלונן, חברתו ואחותו של המתלונן.

5. ייאסר על האורר להגיע לתחומי העיר באר-שבע, זולת לצרכי חקירה.

תוקף המגבלות על חופש התנועה של העורר והגבלתן לתחום ביתו יהיה למשך 6 ימים מעת שחרורו.

עמוד 5

תוקף האיסורים לעניין יצירת קשר והגעה לתחומי העיר ב"ש הינו למשך 30 יום מעת השחרור.

5. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסכום של 7,500 ₪.

יופקד ערבון כספי בסך של 3,000 ₪. ותחתמנה ערבויות צד ג' של הורי העורר כל אחת בסכום של 10,000 ₪.

על מנת להסיר כל ספק, מובהר בזאת כי החל מיום א' - 9.2.14 יהיו רשאים העוררים לחזור

ליחידותיהם הצבאיות, ללא כל מגבלה, זולת זו הנוגעת לאיסור יצירת קשר עם מי מבין המעורבים

ואיסור כניסה לעיר באר-שבע לצרכי בילוי שתוקפם של איסורים אלו, הינו כאמור למשך 30 יום

מעת השחרור.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ד, 03/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת